

In memoriam professor Hugo Berghmans

(Merksplas, 1 januari 1940 -
Leuven, 11 augustus 2017)

Hugo Berghmans behaalde de graad van doctor in de wetenschappen (1965) aan de KU Leuven waar hij werkte onder leiding van professor Georges Smets, *founding father* van de polymeerchemie in België. Na zijn legerdienst werd hij medewerker van professor Smets met de opdracht om nieuwe wegen te exploreren in de polymeerwetenschap. Tijdens zijn loopbaan doorliep hij de academische rangen van hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar (1980).

Hij startte eigen onderzoek in de polymeerkristallisatie, meer in het bijzonder de sferulitische kristallisatie van hoogpolymeren, de invloed van tacticiteit, de kinetiek en de thermische en mechanische eigenschappen van de vaste stof. Het was bepalend voor de verdere uitbouw van de richting fysische scheikunde van macromoleculen aan de KU Leuven waarvan hij de factostichter is. Dat onderzoek mondde uit in fundamenteel onderzoek van het fasegedrag van thermo-responsieve polymeren in organische solventen

en hun UCST- en LCST-gedrag.

In de wetenschappelijke literatuur blijft zijn naam verbonden aan de definitie van het Berghmans-punt; de plaats van intersectie van de glastransitiecure met de zogenoemde *cloud point curve*. Belangrijke leeropdrachten werden hem toevertrouwd in de algemene chemie, generaties ingenieursstudenten onderwees hij de organische chemie en binnen het departement chemie verzorgde hij de macromoleculaire fysicochemie. Ook binnen de Belgische chemische industrie was hij een gevraagd spreker en lesgever.

In die wetenschappelijke activiteit primeerde voor hem het algemeen belang van de internationale wetenschappelijke uitstraling van het Belgische polymeergebeuren. Hij was stichtend lid van de Belgian Polymer Group (BPG), een organisatie die de drijvende kracht werd in het samenbrengen van jonge Belgische onderzoekers met academia en chemische industrie. Jarenlang

was collega Berghmans de nauwgezette schatbewaarder van BPG. Het algemeen belang bracht hem er ook toe het voorzitterschap te aanvaarden van de KVCV (1999-2002) om met gedrevenheid een reeks veranderingen door te voeren ten bate van een optimaal beleid. Deskundig vertegenwoordigde hij België in de European Polymer Federation (EPF). Zijn warme persoonlijkheid stimuleerde de opbouw van nationale en internationale wetenschappelijke contacten en realisaties. Collega Berghmans had een grote passie voor cultuur. Hij was vertrouwd met het orgelspel, piano spelen was een dagelijkse activiteit, meerdere jaren was hij een trouw bezoeker van de Bayreuther Festspiele; naast fotografie beoefende hij Japanse kalligrafie. Bij dit verlies gaan ons medeleven en dankbaarheid naar zijn echtgenote en kinderen. Wij bewaren professor Hugo Berghmans in onze herinnering voor alles wat hij betekend heeft voor zijn universiteit en de polymeerwetenschap. ●

Harry Reynaers